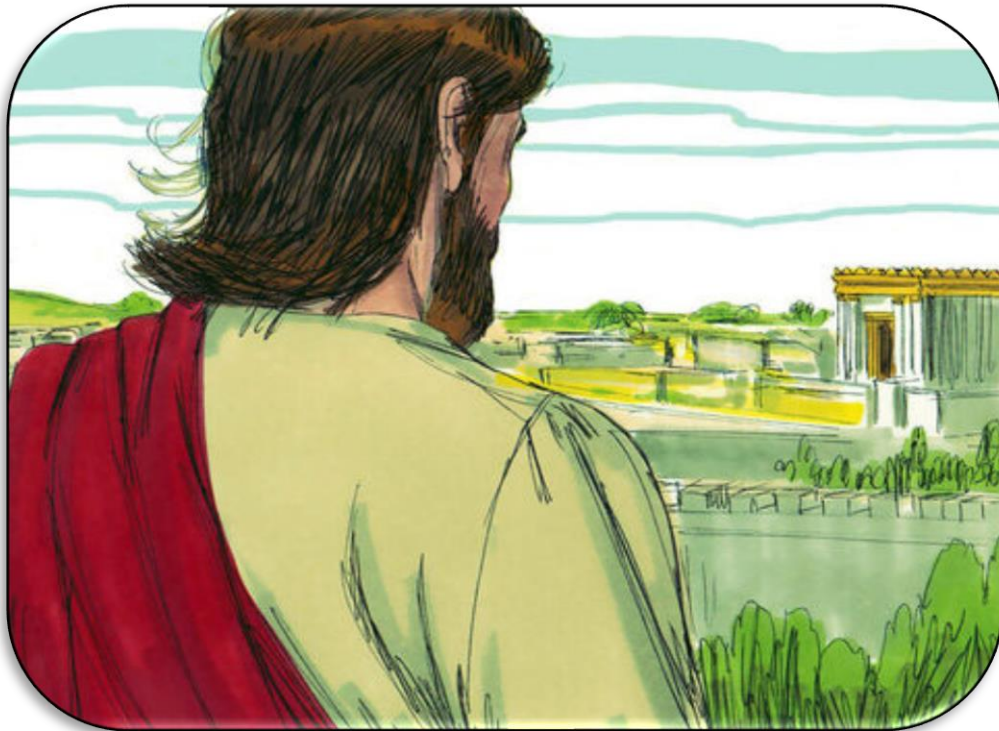

SIMON, DIE PETRUS WERD 10.

Aan het einde van de dag, wanneer ze weer naar Bethanië teruglopen de Olijfberg op, zien ze de prachtige tempel aan de oostkant van de stad. Met in het midden van de muur aan de oostkant de indrukwekkende, maar dicht gemetselde Oostpoort. Sultan Süleyman, een Islamiet en heerser, liet in het jaar 1540 de poort dicht metselen. De Joden verwachtten, dat de Messias door de poort - 'de koningspoort' – Jeruzalem zou binnengaan. 'Nee', zegt Süleyman, 'er is maar één God en dat is Allah.' Vandaar de dichtgemetselde deur tot op deze dag.

Als ze dan de berg op lopen, maken de discipelen een opmerking. Marcus 13:1: 'Meester, zie welke stenen en welke gebouwen.' Ja mijn lezer, als u het voorrecht hebt ontvangen om Jeruzalem met uw eigen ogen te zien van af de Olijfberg, dan alleen kunt u de opmerking van de discipelen begrijpen. Dan ziet u een stad, die ook voor u de stad is, zo mooi en zo bijzonder.

De dichter uit het Oude Testament schrijft: 'Jeruzalem dat ik bemin', en het prachtige lied 254 in de bundel van Johannes de Heer zingt: 'Jeruzalem, o eeuwige gouden stad. Daar dan, zittend op de helling van de Olijfberg, gaat de Heere Jezus dingen zeggen, waar ze geen kant mee op kunnen. Hij zegt in Marcus 13:1: 'Er zal geen steen op de andere blijven, die niet zal worden weggebroken.'

De prachtige tempel waar meer dan 40 jaar aan werd gebouwd, weg? De schatrijke familie Herodes waren er jaren geleden mee begonnen om de armzalige tempel van de Joden te verbouwen tot een wereldwonder. Zou de tempel er nu nog zijn, mijn lezer, dan was het vast en zeker een gebouw, dat op de wereldlijst van wonderen zou staan. De Herodessen, die op een omkoop manier aan het bewind waren ge-holpen over Kanaän, hadden er veel geld ingestopt om die Joodse tempel zo mooi te maken om daarmee de gunst van het Joodse volk te krijgen. Dat hoopte men.

Toen dat niet lukte, lieten ze de Joden middels een zware belasting het zelf betalen. Nu vertelt de Heere hier op de berg: 'Het wordt totaal afgebroken.' Dan zijn er vier discipelen en één van de vier is Petrus - Marcus 13:3. Die gaan bij de Heere zitten, denk ik, en vragen dan, wanneer dat dan gaat gebeuren.

Dan geeft de Heere een uitgebreid antwoord. Een antwoord waar men in de kerkgeschiedenis werkelijk allerlei kanten mee is opgegaan. Die discussie laten wij hier rusten voor wat het is. Wij weten dat in het jaar 70 de stad Jeruzalem tot de grond toe is verwoest door de Romeinen. We kunnen hiervan leren, dat de Heere natuurlijk wist hoe alles zou gaan. Sterker nog: Hij was het, Die het deed gebeuren, omdat er buiten Hem niets gebeurt. Ook wist Hij, dat Hij op dezelfde plaats waar Hij nu zat, Hij 24 uur later weer zou zijn in de hof van Gethsémané.

Drie jaar hadden de discipelen onderwijs gekregen van de Messias, en ze noemden Hem nog steeds 'rabbi', maar ze snapten het niet, ze begrepen het niet. Meerdere keren hadden ze de stem uit de hemel gehoord: 'Deze is mijn Zoon', en ze noemden Hem nog steeds 'Rabbi', 'Meester'. Drie jaar geleden waren ze Hem gevolgd en hoopvol was hun verwachting. Petrus en ook de anderen hadden alles achtergelaten: hun schepen, netten, vrouw en kinderen. En nu, wordt er een toekomst voorspeld, die ze niet voor mogelijk houden.

Wat zal het geweest zijn voor hen? Teleurgesteld, zonder toekomst? Dat zou toch zomaar kunnen. Al meerdere keren had hun Heer gezegd: 'Ik ga sterven in Jeruzalem!' Nu zijn ze in Jeruzalem, en alles wijst er op, dat dit ook zal gaan gebeuren. Wat moeten ze, en wat moeten ze hiervan vinden? Maar mijn lezer, wat is dat toch met hen? Steeds als de Heere had gezegd, dat Hij in Jeruzalem gedood zou worden, dan had Hij er bij gezegd: 'Maar op de derde dag zal Ik uit de dood opstaan.'

Hoorden ze dat nou niet? Wat was dat toch? Dat gedood worden, ja vreselijk, maar 3 dagen later weer opstaan uit de dood, dat moet toch een grote vreugde geven. Ja toch? Maar die vreugde en troost hadden ze helemaal niet. Het einde was het einde en dan was het op. Later zegt Petrus: 'Ik ga weer vissen.'

Die opstanding uit de dood, mijn geliefde lezer, is in het Christendom, maar ook in veel levens van mensen een ondergeschoven kind. We lezen in 1 Korinthiërs 15:14: 'Indien Christus niet is opgewekt, dan is immers onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is uw geloof.' Begrijpt u mijn lezer, dat de discipelen een geloof hadden zonder opstanding. Geloof zonder de opstanding heeft echter geen toekomst en is waardeloos.

Vers 19 zegt: 'Indien wij alleen voor dit leven onze hoop op Christus gebouwd hebben, zijn wij de beklagenswaardigste van alle mensen.' Hoe zit dat dan toch met die discipelen en met veel mensen, naar ik vrees? Antwoord: 'Ze waren niet opnieuw geboren, nog niet. Ze geloofden ook wel. Je kunt niet geloven, dat Nicodemus niet geloofde. 'De leraar van Israël', nou geloof dat maar van wel. Alleen mijn lezer, de oorzaak was, hij was geboren uit een vader en moeder. Dan ben je een kind van de weggestuurde oude Adam, maar de nieuwe geboorte gebeurt door de Heilige Geest en die had toen nog geen verblijfplaats

in deze schepping. Hij deed Zijn werk wel in sommige harten van mensen, maar wonen in mensenharten, die tijd was nog niet aangebroken. Daarvoor moest eerst de Pinksterdag aanbreken. Als dat gaat komen, 51 dagen na deze dag waarover we nu schrijven, dan horen we een hele andere Petrus, maar daar over later, als de Heere nog niet is terug gekomen om ook mij uw schrijver uit deze wereld weg te rukken naar Zijn eeuwige heerlijkheid. Iets daarover hebben we al met elkaar besproken, toen we in gedachten op de berg Thabor waren.

Nu zitten ze op de berg der vernedering, de Olijfberg. Morgennacht is Hij weer hier. Hij weet het, de anderen weten het nog niet, en dat is maar goed ook. Alles weten maakt ook niet gelukkig. Stel u eens voor, dat u nu al precies zou weten, hoe uw leven gaat verlopen. U zou geen enkele dag meer gelukkig kunnen zijn. Het is een zegen dat wij dit niet weten.

Ook is het een zegen voor de Christen, dat hij weet, dat zijn leven in Zijn hand is. Paulus mag ons troosten met de woorden uit Romeinen 14:7-8: 'Want niemand onzer leeft voor zichzelf, en niemand sterft voor zichzelf, want als wij leven, het is voor de Heere, en als wij sterven, het is voor de Heere. Hetzij wij dan leven, hetzij dan dat wij sterven, wij zijn van de Heere.'

Dit kunnen en mogen wij zeggen door de Heilige Geest, Die ons opnieuw geboren deed worden. We mogen echter nooit neerkijken op hen, die de Geest van God niet hebben. Wel moeten wij ons heel goed realiseren, dat wij een Gods-geschenk hebben ontvangen en dat is de wedergeboorte door de Geest.

Paulus schrijft ergens: 'Gij geheel anders'. Dat maakt ons niet groter dan die ander, maar anders dan die ander. Wij waren mensen van deze wereld en we zijn kinderen van God geworden. Bent u dan meer of minder? Daar gaat het niet meer over. Het gaat erover, dat u anders bent, een hemelburger. U verwacht geen aards Koninkrijk, zoals de discipelen. Nee, u bent al een deel geworden van het hemels Koninkrijk.

Het is zo jammer, dat er veel mensen zijn, die hun koninkrijk op aarde verwachten. Die met de discipelen meerdere keren per dag bidden: 'Uw Koninkrijk kome', niet begrijpend. dat ze nooit deel zullen krijgen aan het aardse Koninkrijk, dat voor het nageslacht van Abraham is. Dat geloof is als een vijgenboom, die niet totaal is verdord. Als een tempelplein waar nog van alles op gebeurt.

Na een moeilijk te begrijpen spreken van de Heiland gaan ze de berg weer over naar Bethanië. De 13e. Nissan is bijna voorbij. Morgen is het de 14e. Nissan. Weet u nog wat er gebeurde 2000 jaar geleden in Egypte op de 14e. Nissan? Juist ja, ze moesten op die dag een lam slachten. Dat Lam was al 4 dagen in het huis van het gezin opgenomen. Het dier was één geworden met het gezin, het leefde in het gezin. Ik veronderstel, dat als er in dat gezin kinderen waren, die met dat schaap hebben gespeeld. Ze zijn in die 4 dagen van het schaap gaan houden.

Dan breekt het moment aan, dat Vader zegt: 'Kinderen, nu is het uur aangebroken, Ik ga het schaap slachten.' Mag ik u vragen, mijn lezer, wat zullen de kinderen daarvan hebben gevonden? Verdrietig hè, natuurlijk in en in verdrietig. De Heere had trouwens ook al gezegd: 'Je moet het de kinderen uitleggen hoor, als ze er naar vragen - Exodus 12 :26-27. Nou reken er maar op, dat die kinderen

er naar gevraagd zullen hebben: 'Pa, waar is dat voor nodig, waarom nou juist dit schaap? Dan zal pa gezegd kunnen hebben: 'Nee kinderen het moet perse deze zijn.' 'Maar pa, van deze houden wij inmiddels, al vier dagen hebben wij ervoor gezorgd, en nu dit! Pa zal zeggen: 'Het moet, want als ik het niet slacht, dan moet je broertje Benjamin vannacht sterven.' 'O, maar waarom dan?'

Deze kinderen toen waren al precies gelijk aan de mensen later en nu met hun waaroms, en ja maar. Maar ondertussen, mijn lezer, hebt u het al opgemerkt, dat de Heere Jezus nu al precies drie dagen bij en in Jeruzalem is. Bij en in het huis van Zijn Vader, de tempel. En wat treft Hij, het lam Gods daar aan? Een beestenboel, een rovershol, een soort gokpaleis, waar winst gemaakt kan worden.

Morgen is het de 14de Nissan. Josephus schrijft over deze dag, dat dit Pascha groot was. Op een dag werden er 200.000 schapen geslacht als offerlam. Een schaap heeft 5 liter bloed en het bloed van die 200.000 schapen werd op het tempelplein tegen het brandofferaltaar gestort. U weet wel: 'Zonder bloedstorting geen vergeving' - Hebreeën 9:22. Al dat gestorte bloed, zo'n 1 miljoen liter, liep van het altaar door een tunnel naar het Kidron dal aan de oostkant van de stad. Ja, deze dag zal een bijzondere dag worden, ook voor de discipelen.